

мѡ сѣ прекрасенѣ вѣнѣцѣ райски
оубелика свѣтлостѣ и рѣчемѡ,
мирѣ тебѣ страдааче хрїстовѣ,
мѡжайса и крѣпися. а стѣи дн-
митрїи мѡ ѡ говори и рѣче, ра-
дѡюса ѡ гдѣ, и веселюса ѡ бѣтѣ
спасѣ моѣмѣ. и распалѣшеса свѣ-
тѣи сѣрдцемѣ вѣ люковѣ божию,
желаючи оусѣрднѡ изліати
крѡвь свою за него. оу това вре-
ме царосе оупражняваше оу и҃гры
и (оу сеире), зашто имаше єдин
корѣцѣ (пехливанин) славенѣ,
коитосе именѡваше лѡи, и бѣше
ѡ вандалски родѣ и ѣзыкѣ, на
тогова корца бѣше направилѣ
єдно мѣсто високо, и оу-
тѣшавшесѣ (єглендїсѡвашесѣ,
каго глѣдѣше лѡа че се корѣше